

Domov>Vaše pravice>Temeljne pravice>Podjetništvo in človekove pravice

Podjetništvo in človekove pravice

Hrvaška

1. Kakšno sodno varstvo imam v vaši državi kot žrtev kršitve človekovih pravic, ki jo je zagrešila gospodarska družba? Ali to varstvo vključuje odškodnino?

Žrtve kršitev človekovih pravic lahko uveljavljajo sodno varstvo:

v civilnih postopkih, v katerih jim je lahko dodeljena odškodnina za materialno ali nematerialno škodo (nematerialno v primeru kršitev osebnostnih pravic (1)); v kazenskih postopkih, v katerih lahko oškodovanec vloži odškodninski zahtevek zaradi škode, povzročene s kaznivim dejanjem.

Člen 1 zakona o civilnem postopku (*Zakon o parničnem postopku*) (*Narodne Novine* (NN; Uradni list Republike Hrvaške) št. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 in 70/19) določa, da zakon ureja postopkovna pravila, v skladu s katerimi sodišča razpravljajo in odločajo v postopkih v zvezi s temeljnimi človekovimi in državljskimi pravicami in dolžnostmi, osebnimi in družinskim razmerji državljanov ter v delovnih, gospodarskih, premoženjskih in drugih civilnih postopkih, razen če zakonodaja določa, da se nekateri od teh sporov obravnavajo v skladu s pravili drugega postopka. Poleg tega člen 185 zakona o civilnem postopku določa, da se civilni postopek začne z vložitvijo tožbe.

V delovnopравnih postopkih, zlasti pri določitvi rokov in datumov obravnav, je sodišče vedno posebno pozorno na potrebo po nujni rešitvi delovnih sporov.

2. Ali v vaši državi obstajajo posebna pravila za hude kršitve človekovih pravic? Ali se ta pravila uporabljajo za kazniva dejanja zoper okolje ali hude oblike izkoriščanja delovne sile?

Člen 43 zakona o kazenskem postopku (*Zakon o kaznenom postopku*, NN št. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17 in 126/19) vsebuje splošni katalog pravic vseh žrtev kaznivih dejanj (pravica žrtev kaznivih dejanj do storitev podpore, pravica do učinkovite psihološke in druge strokovne pomoči ter podpore organov, organizacij in institucij, ki nudijo pomoč žrtvam kaznivih dejanj v skladu z zakonodajo, pravica do zaščite pred zastraševanjem in maščevanjem, pravica do zaščite dostojanstva žrtve, ko je zasllišana kot priča, pravica do zasllišanja nemudoma po vložitvi kazenske ovadbe in pravica, da se morebitna nadaljnja zasllišanja opravijo le, kolikor je to potrebno za kazenski postopek, pravica, da žrtev pri dejanjih, v katerih je udeležena, spremlja oseba, ki ji zaupa, pravica, da se medicinski postopki izvedejo v najmanjši možni meri in le, če je to skrajno nujno za kazenski postopek, pravica do vložitve predloga za pregon in zasebne tožbe v skladu s določbami kazenskega zakonika (*Kazneni zakon*), pravica do sodelovanja v kazenskem postopku kot oškodovanec, pravica do obveščenosti o zavrnitvi kazenske ovadbe in o tem, da je državni tožilec (*državni odvjetnik*) odstopil od kazenskega pregona, ter pravica do prevzema kazenskega pregona od državnega tožilca, pravica žrtve, da jo državni tožilec obvesti o dejanjih na podlagi kazenske ovadbe žrtve in pravica do vložitve pritožbe pri višjem državnem tožilcu, pravica žrtve, da je na svojo zahtevo in nemudoma obveščena o prekinitvi pripora in pobegu obdolženca ter odpustu obsojenca iz prestajanja zaporne kazni ter o vseh ukrepih, sprejetih za zaščito žrtve, pravica žrtve, da je na svojo zahtevo obveščena o vsaki pravnomočni odločbi, s katero se konča kazenski postopek, ter druge pravice, določene z zakonom).

Člen 44 zakona o kazenskem postopku določa posebne pravice žrtev trgovine z ljudmi (ki se lahko izvaja za izkoriščanje dela ljudi s prisilnim delom ali suženjstvom), ki so poleg pravic iz člena 43 zakona upravičene tudi do brezplačnega svetovanja pred zaslišanjem in do brezplačnega zastopnika na državne stroške, imajo pravico, da jih na policiji ali državnem tožilstvu (*državno odvjetništvo*) zasliši oseba istega spola in, če je mogoče, ista oseba, če je zasllišanje ponovljeno, da ne odgovarjajo na vprašanja, ki niso povezana s kaznivim dejanjem in se nanašajo na zasebno življenje žrtve, ter da zahtevajo zasllišanje z uporabo avdiovizualnih sredstev, pravico do varstva osebnih podatkov in pravico, da zahtevajo izključitev javnosti iz postopka.

Člen 43a (zakona o kazenskem postopku) in pravilnik o načinu ocenjevanja posamezne žrtve (*Pravilnik o načinu provedbe pojedinačne procjene žrtve*, NN št. 106/17, v nadaljnjem besedilu: pravilnik) določata postopek za ocenjevanje posamezne žrtve za ugotovitev potrebe po posebnih zaščitnih ukrepih v zvezi z žrtvijo kaznivega dejanja in, če se ugotovi, da je taka zaščita potrebna, za določitev, katere posebne zaščitne ukrepe (vključno s postopkovnimi zaščitnimi ukrepi, kot so posebne metode zasllišanja, uporaba komunikacijskih tehnologij za preprečevanje vizualnega stika s storilcem, izključitev javnosti iz postopka, zasllišanje s strani osebe istega spola in, če je mogoče, iste osebe, če se zasllišanje ponovi, spremstvo osebe, ki ji žrtev zaupa, in varstvo osebnih podatkov, ter omogočanje brezplačnega svetovanja na stroške države in drugimi ukrepi, zagotovljenimi v skladu z zakonom) bi bilo treba uporabiti. Upošteva se dejstvo, da huda kazniva dejanja med drugim vključujejo trgovino z ljudmi in organizirani kriminal ter tudi kazniva dejanja zoper okolje, če so storjena v okviru hudodelske združbe.

V Republiki Hrvaški varstvo pravic žrtev zagotavljata kazenskopravna zakonodaja in hrvaška ustava (*Ustav Republike Hrvatske*), njihovo spoštovanje pa zagotavljajo nacionalna sodišča. Ko so izčrpana vsa pravna sredstva, ki so na voljo na nacionalni ravni, lahko žrtve začnejo postopek pri Evropskem sodišču za človekove pravice v Strasbourgu kot zadnji možnosti, če menijo, da jim je bila na nacionalni ravni kršena ena od temeljnih pravic, ki jih zagotavlja Evropska konvencija o človekovih pravicah.

3. Sem žrtev kršitve človekovih pravic zaradi dejavnosti evropske nadnacionalne gospodarske družbe zunaj Evropske unije. Ali imam dostop do sodnega varstva v vaši državi, če nisem državljan EU ali ne živim v EU? Kakšni so pogoji za uveljavljanje pravnih sredstev zaradi kršitve mojih pravic? Kje lahko dobim dodatne informacije?

V skladu s členom 27 zakona o civilnem postopku so hrvaška sodišča pristojna za odločanje v sporih mednarodnih razsežnosti, kadar tako sodno pristojnost izrecno določa zakon ali mednarodna pogodba.

Kar zadeva pristojnost v civilnih in gospodarskih zadevah, zakon o mednarodnem zasebnem pravu (*Zakon o mednarodnom privatnom pravu*, NN št. 101/17) izrecno določa uporabo Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (v nadaljnjem besedilu: uredba Bruselj I) na področju uporabe zakona in njeno uporabo razširja na položaje v zvezi s tretjimi državami.

V skladu z osnovnim pravilom o pristojnosti iz uredbe Bruselj I, vključenim v člen 4, so osebe s stalnim prebivališčem v državi članici ne glede na njihovo državljanstvo tožene pred sodišči njihovega stalnega prebivališča. Člen 63 določa, da je stalno prebivališče pravnih oseb njihov statutarni sedež, glavna uprava ali glavna poslovna enota.

Položaji, v katerih je lahko toženec tožen v državi članici, v kateri nima stalnega prebivališča, so določeni v členih 7–9 (posebna pristojnost). Pristojnost v nepogodbenih razmerjih torej ureja člen 7(2), v katerem je določeno, da je lahko oseba s stalnim prebivališčem v državi članici tožena v drugi državi članici v zadevah v zvezi z delikti ali kvazidelikti pred sodišči v kraju, kjer je prišlo ali lahko pride do škodnega dogodka.

Poleg tega je v členu 58 zakona o zasebnem mednarodnem pravu v zvezi s potrebno pristojnostjo določeno: Če na podlagi uporabe določb navedenega zakona ali drugih hrvaških zakonov ali mednarodnih pogodb, ki veljajo na Hrvaškem, ni podeljena pristojnost v zvezi s tožencem s stalnim prebivališčem v

tretji državi in če postopka ni mogoče opraviti v tujini ali ni mogoče razumno pričakovati, da bo opravljen v tujini, so hrvaška sodišča, kadar je predmet postopka dovolj povezan s Hrvaško, pristojna, da odločijo, da je ustrezno opraviti postopek na Hrvaškem.

4. Ali lahko varuh človekovih pravic, organi za enakost ali nacionalne institucije za človekove pravice podpirajo žrtve kršitev človekovih pravic, ki so jih zagrešile evropske nadnacionalne gospodarske družbe zunaj Evropske unije? Ali lahko ti organi preučijo moj primer, če nisem državljani EU in ne živim v EU? Ali v vaši državi obstajajo druge javne službe (kot je inšpektorat za delo ali varstvo okolja), ki lahko preučijo moj primer? Kje lahko dobim informacije o svojih pravicah?

V skladu z zakonom o varuhu človekovih pravic (*Zakon o pučkom pravobranitelju*) je hrvaški varuh človekovih pravic pristojen le za obravnavo pritožb o obstoječih kršitvah zakonov in o nepravilnostih pri delu nacionalnih organov, organov lokalne in regionalne samouprave ter pravnih oseb z javnimi pooblastili, kar pomeni, da preiskava pritožb v zvezi s kršitvami zakonov v zasebnem sektorju ni dovoljena. Poleg tega lahko v skladu s členom 20 vsak, ki meni, da so njegove ustavne ali zakonske pravice in svoboščine ogrožene ali kršene zaradi nezakonitega ali nepravilnega ravnanja teh organov, vloži tožbo pri pristojnem sodišču. Zato ni treba, da je oseba, ki želi vložiti pritožbo pri uradu varuha človekovih pravic (*Ured pučkog pravobranitelja*), državljani EU, temveč je osnovni pogoj za to, da varuh človekovih pravic obravnava pritožbo, ta, da je eden od organov (ali več organov) kršil človekove pravice. Ker pa urad varuha človekovih pravic na Hrvaškem pogosto prejema pritožbe v zvezi z zasebnim sektorjem, se izkušnje in pritožbe državljanov upoštevajo v letnih poročilih in prek udeležbe v sodnih postopkih pri zagovarjanju posebnih ukrepov, brez katerih ne bi bilo mogoče doseči višje stopnje kazenskega pregona in zaščite državljanov.

Po drugi strani se zakon o boju proti diskriminaciji (*Zakon o suzbijanju diskriminacije*) uporablja za ravnanje vseh nacionalnih organov, organov lokalne in regionalne samouprave, pravnih oseb z javnimi pooblastili ter vseh pravnih in fizičnih oseb, zlasti na področjih dela in delovnih razmer, dostopa do samozaposlitve in odvisnih dejavnosti, ki vključuje merila za izbor ter pogoje za zaposlitev in napredovanje, dostopa do vseh vrst poklicnega usmerjanja, strokovnega usposabljanja in preusposabljanja; izobraževanja, znanosti in športa, socialne varnosti, vključno s socialnim varstvom, pokojninskega in zdravstvenega zavarovanja, pravosodja in uprave, javnega obveščanja in medijev, dostopa do blaga in storitev ter njihovega zagotavljanja, članstva in dejavnosti v sindikatih, organizacijah civilne družbe, političnih strankah ali drugih vrstah organizacij ter udeležbe pri kulturnem in umetniškem ustvarjanju. Poleg tega urad varuha človekovih pravic kot osrednji organ za boj proti diskriminaciji prejema poročila vseh fizičnih in pravnih oseb ter preučuje posamezna poročila, da lahko izda javno pravno nezavezujoča priporočila, mnenja, predloge in opozorila za odpravo diskriminacije in varstvo pravic diskriminirane osebe. Sodeluje lahko tudi v sodnih postopkih kot intervenient na strani osebe, ki toži zaradi diskriminacije, ali vloži skupinsko tožbo za zaščito pred diskriminacijo, če dokaže verjetnost, da je bila z ravnanjem toženca kršena pravica do enake obravnave večjega števila oseb zaradi njihove povezave s pravicami in vrednotami, ki jih priznava zakon (rasa ali etnična pripadnost, barva kože, spol, jezik, veroizpoved, politično ali drugo prepričanje, nacionalno ali socialno ozadje, premoženje, članstvo v sindikatu, izobrazba, socialni status, zakonski ali družinski status, starost, zdravstveno stanje, invalidnost, genetska dediščina, spolna identiteta ali izraz ali spolna usmerjenost). Oseba, ki lahko pri varuhu človekovih pravic vloži pritožbo zaradi diskriminacije, ni nujno državljani EU.

Novi **zakon o zaščiti prijaviteljev nepravilnosti** (*Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti*), ki velja od 1. julija 2019, določa, da se lahko prijavitelji nepravilnosti obrnejo na varuha človekovih pravic za zaščito svojih pravic, če izkažejo verjetnost, da so ali bi lahko bili žrtev škodnih dogodkov zaradi prijave nepravilnosti. V skladu z navedenim zakonom ni nujno, da je oseba, ki želi vložiti pritožbo, državljani EU, varuh človekovih pravic pa lahko ukrepa za zaščito prijavitelja nepravilnosti, ki prihaja iz javnega ali zasebnega sektorja (opomba: zakon opredeljuje „prijavitelja nepravilnosti“ kot osebo, ki je seznanjena z nepravilnostmi in je prijavila nepravilnosti v zvezi z opravljanjem dela za delodajalca, na primer kršitve zakonov, predpisov, pravil, etičnih kodeksov ali kodeksov ravnanja ali notranjih aktov podjetij). Poudariti je treba, da opravljanje dela poleg zaposlitve vključuje tudi prostovoljno delo, delo na podlagi pogodb o začasnem delu, študentsko delo itd. Prijavitelj nepravilnosti je lahko tudi oseba, ki je bila udeležena v postopku zaposlovanja kot kandidat.

Poleg tega mora Republika Hrvaška kot država pristopnica k Odboru OECD za naložbe kot nepristranskemu nadzornemu delovnemu telesu v okviru odgovornega poslovnega ravnanja – tj. varstva človekovih pravic, zlasti pravic delavcev, in varstva okolja – izvajati naslednje smernice: zagotavljanje informacij o odgovornem poslovnem ravnanju na spletišču, obravnava poizvedb, mediacija pri reševanju težav, ki izhajajo iz morebitnega neodgovornega poslovnega ravnanja, in komunikacija z deležniki za preprečevanje pravnih postopkov.

Poleg tega je Hrvaška vzpostavila državni inšpektorat (*Državni inspektorat*), sestavljen iz pristojnih oddelkov in služb (kot sta oddelek za nadzor varnosti in zdravja pri delu ter oddelek za nadzor zaposlovanja).

Več informacij o področju dela in pristojnostih državnega inšpektorata oziroma zgoraj navedenih sektorjev/oddelkov je na voljo na naslednjih povezavah:

[Kontaktne podatke](#)

[Oddelek za nadzor varnosti in zdravja pri delu](#)

[Oddelek za nadzor zaposlovanja](#)

5. Ali vaša država evropskim nadnacionalnim gospodarskim družbam nalaga obveznost, da vzpostavijo pritožbene mehanizme ali storitve mediacije za kršitve, ki so posledica njihovih poslovnih dejavnosti? Ali se te obveznosti uporabljajo tudi za kršitve, ki so se zgodile zunaj Evropske unije? Kdo je pristojen za spremljanje teh dejavnosti v vaši državi? Ali so na voljo javna poročila z informacijami o delovanju sistema?

Hrvaška ne določa nobenih obveznih sistemov mediacije v zvezi s kršitvami človekovih pravic, ki so jih zagrešile gospodarske družbe. Mediacijo pri potrošniških sporih med potrošniki in trgovci ureja zakon o alternativnem reševanju potrošniških sporov (*Zakon o alternativnom rješavanju potrošačkih sporova*, NN št. 121/16 in 32/19), s katerim so prenesene direktive EU in uredba EU o reševanju potrošniških sporov. Pri vprašanih varstva človekovih pravic in drugih sporih v zvezi s pravicami je mogoče mediacijo predlagati pri enem od mediacijskih središč na Hrvaškem, kjer je mogoče spor rešiti na podlagi interesov strank.

Oglejte si zadevne podstrani, kjer je na voljo več informacij:

[Mediacija v državah članicah](#)

[Poišči mediatorja](#)

[Alternativno reševanje potrošniških sporov](#)

[Mediacijska središča](#)

V skladu z zakonom o varstvu potrošnikov (*Zakon o zaštiti potrošača*) mora trgovec dati potrošniku priložnost, da vloži pisno pritožbo po pošti, faksu ali elektronski pošti.

V skladu z zakonom o državnem inšpektoratu (*Zakon o državnom inspektoratu*) se lahko predloži, ki vsebuje podatke o prijavitelju (ime, priimek in domač naslov) ter navedbo ravnanja, ki je v nasprotju s predpisi, uporabijo kot podlaga za inšpekcijski pregled.

Kar zadeva zaposlene v večnacionalnih podjetjih, mora delodajalec z vsaj dvajsetimi zaposlenimi v skladu z zakonom o delu (*Zakon o radu*) imenovati osebo, ki ima skupaj z delodajalcem nalogo, da sprejema in rešuje pritožbe, povezane z varstvom dostojanstva delavcev.

Te dejavnosti spremlja [državni inšpektorat](#).

6. Ali imam posebne pravice, če sem ranljiva žrtev, ki išče pravno varstvo zaradi kršitve človekovih pravic, ki jo je zagrešila gospodarska družba? Ali imam dostop do pravne pomoči in pod katerimi pogoji? Kateri stroški bodo kriti s pravno pomočjo? Ali imam dostop do pravne pomoči pod enakimi pogoji, tudi če nisem državljani EU ali ne živim v EU?

Žrtev, ki uveljavlja pravno sredstvo zaradi kršitve človekovih pravic, ki jo je zagrešila gospodarska družba, ima v kazenskih postopkih enake pravice kot druge žrtve. Za več informacij si oglejte evropski portal e-pravosodje:

Pravice žrtev kaznivih dejanj v kazenskem postopku

Odškodnina žrtvam kaznivih dejanj

V skladu z zakonom o brezplačni pravni pomoči (*Zakon o brezplačni pravni pomoči*) se pravica do brezplačne pravne pomoči odobri:

hrvaškimi državljani;

otrokom, ki niso hrvaški državljani, vendar so na Hrvaškem brez spremstva odrasle osebe, ki je zanje odgovorna v skladu z zakonom;

tujcem z začasnim prebivališčem pod pogojem vzajemnosti in tujcem s stalnim prebivališčem;

tujcem z začasno zaščito;

tujcem, ki prebivajo nezakonito, in tujcem, ki bivajo za kratek čas, v postopkih za odločitev o izgonu ali vrnitvi;

prosilcem za azil, osebam z azilom in tujcem s statusom subsidiarne zaščite ter njihovim družinskim članom, ki zakonito prebivajo na Hrvaškem, v postopkih, v katerih jim pravna pomoč ni zagotovljena v skladu s posebnim zakonom.

Zakon o brezplačni pravni pomoči (NN št. 143/13 in 98/19) ureja pogoje in postopek, v katerem lahko prikrajšane osebe uveljavljajo svojo pravico do pravnega svetovanja ter dostopa do sodišč in drugih oseb javnega prava v civilnih in upravnih zadevah.

Zakon o brezplačni pravni pomoči določa, da so poleg hrvaških državljanov do brezplačne pravne pomoči upravičeni tudi:

otrokom, ki niso hrvaški državljani, vendar so na Hrvaškem brez spremstva odrasle osebe, ki je zanje odgovorna v skladu z zakonom;

tujci z začasnim prebivališčem pod pogojem vzajemnosti in tujcem s stalnim prebivališčem;

tujcem z začasno zaščito;

tujcem, ki prebivajo nezakonito, in tujcem, ki bivajo za kratek čas, v postopkih za odločitev o izgonu ali vrnitvi;

prosilci za azil, osebe z azilom in tujci s statusom subsidiarne zaščite ter njihovi družinski člani, ki zakonito prebivajo na Hrvaškem, v postopkih, v katerih jim pravna pomoč ni zagotovljena v skladu s posebnim zakonom.

Upravičenci do brezplačne pravne pomoči lahko uveljavljajo pravico do primarne in/ali sekundarne pravne pomoči pod pogoji, določenimi z zakonom.

Primarna pravna pomoč vključuje splošne pravne informacije, pravno svetovanje, sestavljanje vlog, ki se vložijo pri javnih organih, Evropskem sodišču za človekove pravice in mednarodnih organizacijah v skladu z mednarodnimi pogodbami in notranjimi poslovniki teh organov, zastopanje v postopkih pred javnimi organi ter pravno pomoč pri izvensodnem reševanju sporov. Zagotavljajo jo upravni organi v županijah in v mestu Zagreb (*Grad Zagreb*), pooblaščenca združenja in centri za pravno pomoč, zagotavlja pa se lahko v zvezi s katerim koli pravnim vprašanjem. Postopek uveljavljanja primarne pravne pomoči se začne tako, da se vzpostavi stik neposredno s ponudnikom primarne pravne pomoči, ki po lastni presoji ugotovi, ali so pogoji za primarno pravno pomoč izpolnjeni.

Sekundarna pravna pomoč vključuje pravno svetovanje, sestavljanje vlog v postopku zoper delodajalca za zaščito pravic delavcev, sestavljanje vlog in zastopanje v pravnih postopkih ter pravno pomoč pri sporazumnem reševanju sporov. Sekundarno pravno pomoč zagotavljajo odvetniki. Sekundarna pravna pomoč vključuje tudi oprostitev plačila stroškov sodnih postopkov in sodnih taks.

Da bi bila odobrena sekundarna pravna pomoč v obliki sestavljanja vlog in zastopanja v pravnih postopkih ter oprostitve plačila sodnih taks, morajo biti finančne okoliščine prosilca take, da so izpolnjene zahteve, določene v zakonu o brezplačni pravni pomoči, in sicer skupni mesečni dohodek prosilca in članov njegovega gospodinjstva ne sme presegati zneska davčne osnove na člana (3 326,00 HRK), skupna vrednost premoženja v lasti prosilca in članov njegovega gospodinjstva pa ne sme presegati 60 zneskov davčne osnove (199 560,00 HRK).

Poleg izpolnjevanja finančnih zahtev je treba za sekundarno pravno pomoč zaprositi v eni od naslednjih vrst postopkov, ki se nanašajo na:

stvarne pravice, razen v zemljiškoknjižnih postopkih;

delovna razmerja;

družinska razmerja, razen v postopkih sporazumne razveze zakonske zveze, če zakonca nimata skupnih ali posvojenih mladoletnih otrok ali polnoletnih otrok v starševski oskrbi;

postopke izvršbe in zavarovanja za izvršbo ali zavarovanje terjatev, ki izhajajo iz postopka, za katerega se lahko odobri pravna pomoč v skladu z določbami zakona o brezplačni pravni pomoči;

sporazumno rešitev spora;

izjemoma tudi na vse druge upravne in civilne sodne postopke, kadar taka potreba nastane zaradi posebnih življenjskih okoliščin prosilca in članov njegovega gospodinjstva, v skladu z osnovnim namenom zakona o brezplačni pravni pomoči.

Postopek za odobritev sekundarne pravne pomoči se začne z vložitvijo prošnje pri pristojnem upravnem organu županije ali mesta Zagreb. Prošnja se predloži na standardnem obrazcu, ki vključuje privolitev prosilca in njegovih članov gospodinjstva k dostopanju do vseh podatkov o njihovem skupnem dohodku in premoženju ter potrditev prosilca, da so navedene informacije točne in popolne.

V postopku za odobritev sekundarne pravne pomoči prosilcu, ki izpolnjuje zahteve za uveljavljanje pravice do sekundarne pravne pomoči, pristojni organ izda odločbo o odobritvi sekundarne pravne pomoči, v kateri sta navedena vrsta in obseg odobrene pravne pomoči. Odobritev sekundarne pravne pomoči se nanaša na polno ali delno zavarovanje za plačilo stroškov sekundarne pravne pomoči, odvisno od zneska skupnega mesečnega dohodka prosilca in njegovih članov gospodinjstva. V odločbi o dodelitvi sekundarne pravne pomoči se določi tudi odvetnik, ki bo zagotovil sekundarno pravno pomoč.

Če prosilec ne izpolnjuje zahtev za odobritev pravice do sekundarne pravne pomoči, se izda odločba o zavrnitvi prošnje. Zoper odločbo o zavrnitvi prošnje lahko prosilec vložijo pritožbo pri ministrstvu za pravosodje (*Ministarstvo pravosuđa*). Zoper odločbo ministrstva za pravosodje o zavrnitvi pritožbe je mogoče začeti upravni spor.

Če upravičenec do brezplačne pravne pomoči ne uspe v postopku, za katerega je bila sekundarna pravna pomoč odobrena, mu ni treba povrniti stroškov pravne pomoči. Vendar odobritev sekundarne pravne pomoči ne pomeni, da bo upravičenec do te pomoči, ki ni uspel v postopku, oproščen plačila stroškov pravnega postopka, ki jih ima nasprotna stranka, o čemer odloči sodišče v skladu s pravili, ki urejajo sodne postopke.

Brezplačna pravna pomoč se lahko odobri tudi v čezmejnih sporih. Zakon o brezplačni pravni pomoči čezmejne spore opredeljuje kot spore, pri katerih ima prosilec za pravno pomoč stalno ali običajno prebivališče v državi članici Evropske unije, ki ni država članica sodišča ali država članica, v kateri naj bi bila sodna odločba izvršena.

Pravna pomoč v čezmejnih sporih se odobri v civilnih in gospodarskih zadevah, v postopkih mediacije in alternativnega reševanja sporov, pri izvrševanju javnih listin in zagotavljanju pravnega svetovanja v takih postopkih. Določbe o pravni pomoči v čezmejni sporih se ne uporabljajo v davčnih, carinskih in drugih upravnih postopkih.

Prosilcem za pravno pomoč v čezmejnih sporih se pravna pomoč odobri, če izpolnjujejo zahteve iz zakona o brezplačni pravni pomoči. Pravna pomoč se lahko izjemoma odobri tudi prosilcem, ki ne izpolnjujejo zahtev za odobritev pravne pomoči iz zakona o brezplačni pravni pomoči, če dokažejo, da niso zmožni plačati stroškov postopka zaradi nesorazmerja med življenjskimi stroški in državi članici stalnega ali običajnega prebivališča in življenjskimi stroški na Hrvaškem.

Na Hrvaškem prosilec ali pristojni organ države članice, v kateri ima prosilec stalno ali običajno prebivališče (organ pošiljatelj), prošnjo za pravno pomoč predloži ministrstvu za pravosodje (organ prejemnik). Obrazci in priloženi dokumenti morajo biti predloženi v hrvaščini. V nasprotnem primeru bo prošnja zavrnjena.

Če spor, v katerem prosilec prosi za pravno pomoč, ni čezmejni spor, ali če prosilec ni upravičen do pravne pomoči v čezmejnih sporih, ministrstvo za pravosodje izda odločbo o zavrnitvi prošnje. Zoper odločbe ministrstva za pravosodje niso dovoljene pritožbe, mogoče pa je začeti upravni postopek. Brezplačna pravna pomoč se lahko odobri osebam, ki nimajo prebivališča v Evropski uniji, v skladu z določbami dvostranskih in večstranskih mednarodnih sporazumov, ki so zavezujoči za Hrvaško.

Za informacije o pravni pomoči na Hrvaškem si oglejte spletišče:

[Pravna pomoč](#)

(1) Osebnostne pravice: pravica do življenja, telesnega in duševnega zdravja, ugleda, časti, dostojanstva, imena, zasebnosti osebnega in družinskega življenja, svobode itd.

Zadnja posodobitev: 09/02/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezni nacionalni organi, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska komisija ne prevzema nobene odgovornosti za informacije ali podatke, ki jih vsebuje oziroma na katere se sklicuje ta dokument. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.